

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **A. A.**, státní příslušník Arménie
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Brno, Milady Horákové 13

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

- Žalobce se žalobou ze dne 13. 8. 2024 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

rozhodnutí o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podal dne 3. 5. 2023 (dále jen „žádost“).

2. Soud podotýká, že žalobce podal žádost o udělení státního občanství společně se svojí manželkou S. A. Žaloba manželky žalobce na ochranu proti nečinnosti ve věci její žádosti o udělení státního občanství je u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 15 A 75/2024.
3. V podané žalobě žalobce uvedl, že žádost byla postoupena žalovanému dne 31. 7. 2023 a řízení o ní je vedeno pod č. j. MV-131308/VS-2023. Dle žalobce je žalovaný od postoupení žádosti zcela nečinný, přičemž lhůta k vydání rozhodnutí marně uplynula. Žalobce proto podal dne 1. 7. 2024 k ministru vnitra žádost o opatření proti nečinnosti. Dne 5. 8. 2024 bylo do datové schránky jeho právního zástupce doručeno opatření proti nečinnosti ministra vnitra ze dne 31. 7. 2024, č. j. MV-106133-3/SO-2024, kterým byla žalovanému stanovena lhůta k vydání rozhodnutí, a to do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno.
4. Žalobce tvrdil, že vzhledem k tomu, že k přerušení řízení, na které odkazuje ministr vnitra opatřením proti nečinnosti, došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, a vzhledem k tomu, že k přerušení řízení navíc došlo z důvodu „překážky“, k jejímuž odstranění mohl být žalobce vyzván ještě v průběhu zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, je žaloba na ochranu proti nečinnosti podána důvodně.
5. Dále měl žalobce za to, že opatření proti nečinnosti vydané ministrem vnitra se stanovenou lhůtou k vydání rozhodnutí o žádosti *„do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno“* je natolik neurčité, že jím vlastně žádná lhůta žalovanému pro vydání rozhodnutí stanovena nebyla, a žalobci tak nebyla poskytnuta nadřazeným orgánem žádná ochrana před nečinností žalovaného. Stav *„odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno“*, od kterého ministr vnitra odvíjí počátek běhu lhůty 30 dnů pro vydání rozhodnutí o žádosti, vůbec nemusí nastat. Do dnešního dne tedy v rozporu se zákonem nebylo žalovaným o žádosti rozhodnuto, žalobce marně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti, a proto je oprávněn domáhat se ochrany žalobou.

II. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. Ve vyjádření k podané žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh řízení o žádosti. Konstatoval, že žádost byla žalobcem podána dne 3. 5. 2023 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 a žalovanému byla postoupena dne 31. 7. 2023. Dne 1. 7. 2024 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu, ve které uvedl, že o jeho žádosti nebylo dosud rozhodnuto, ačkoliv uplynula zákonná lhůta pro rozhodnutí ve věci. Žalovaný usnesením ze dne 11. 7. 2024, č. j. MV-131308-6/VS-2023, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení o žádosti přerušil a žalobce zároveň podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k odstranění vad žádosti. Na absenci podkladů byl žalobce upozorňován již při podání žádosti, nicméně v mezidobí od podání žádosti do učinění podání dle § 80 správního řádu žádné podklady nepředložil. Dosud nereagoval ani na výzvu žalovaného k odstranění nedostatků žádosti ze dne 11. 7. 2024. Protože zatím neprokázal splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, nemohlo dojít k vydání meritorního rozhodnutí, jehož se domáhá. Ministr vnitra rozhodnutím ze dne 31. 7. 2024, sp. zn. MV-106133-3/SO-2024, přikázal žalovanému, aby v řízení o žádosti rozhodl do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

8. Podle žalovaného nelze žalobě vyhovět, neboť žalovaný není v řízení o žádosti nečinný. Ministr vnitra mu přikázal, aby ve lhůtě do 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, v řízení o žádosti rozhodl, a tato překážka doposud neodpadla. Tímto opatřením proti nečinnosti se žaloba stala nedůvodnou.
9. Podáním ze dne 24. 10. 2024 žalovaný sdělil soudu, že o žádosti žalobce doposud nebylo vydáno meritorní rozhodnutí, a to s ohledem na žádost právního zástupce žalobce ze dne 21. 10. 2024 o prodloužení lhůty k doložení dokladů do 31. 10. 2024. Žalovaný připojil kopii zmíněné žádosti, v níž žalobce a jeho manželka žádají žalovaného o prodloužení lhůty k doložení dokladu o bezdlužnosti manželky žalobce do 31. 10. 2024, přičemž uvádí, že jejich právní zástupce si tento doklad vyžádal u ČSSZ, avšak dosud mu nebyl doručen. Zároveň předkládají doklad o bezdlužnosti u VZP ČR obou žadatelů a doklad o bezdlužnosti žalobce u ČSSZ.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

10. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, protože žalobce výslovně souhlasil s rozhodnutím věci bez jednání a žalovaný s takovým postupem nevyjádřil nesouhlas.
11. Soud při posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 23 odst. 1 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) ministerstvo rozhodne o žádosti o udělení státního občanství České republiky do 180 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena.
 - Podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
 - Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
12. Soud žalobu na ochranu proti nečinnosti právně posoudil takto:
13. Ze shora popsání průběhu řízení o žádosti, o kterém není mezi účastníky sporu, je zřejmé, že žalovaný o žádosti nerozhodl v zákonem stanovené lhůtě zakotvené v § 23 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky. Proto také ministr vnitra vyhověl žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti a dne 31. 7. 2024 vydal pod č. j. MV-106133-3/SO-2024 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázal, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení (o žádosti) přerušeno. Jak ministr vnitra konstatoval v odůvodnění tohoto opatření proti nečinnosti, lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti stanovená zákonem uplynula dnem 29. 1. 2024.
14. Na druhou stranu však nelze pominout skutečnost, že žádost žalobce nebyla dosud doložena potřebnými doklady. Tato skutečnost vedla k tomu, že žalovaný usnesením ze dne 11. 7. 2024, č. j. MV-131308-6/VS-2023, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení o žádosti přerušil na dobu 90 dnů od doručení tohoto usnesení (poznámka soudu: usnesení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 12. 7. 2024) a žalobce zároveň podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval k odstranění vad žádosti, konkrétně k tomu, aby ve lhůtě, na kterou bylo správní řízení přerušeno, doložil žalovanému podklady specifikované ve výrokové části usnesení.
15. Vydání usnesení o přerušení řízení v žádném případě nebránila skutečnost, že k datu jeho vydání již marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí o žádosti. Uplynutí této lhůty Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

neznamená, že by žalovaný již neměl povinnost žádost posoudit meritorně, a tedy v průběhu dalšího řízení zkoumat, zda jsou splněny podmínky pro udělení státního občanství žalobci stanovené v § 13 a 14 zákona o státním občanství České republiky. Stejně tak v důsledku marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce nepozbyl povinnosti připojit k žádosti potřebné přílohy specifikované v § 19 a 20 téhož zákona. Žalobci lze sice přisvědčit v tom, že k odstranění vad žádosti (doložení potřebných podkladů) mohl a měl být vyzván již v průběhu lhůty stanovené zákonem pro vydání rozhodnutí o žádosti, povinnost správního orgánu tak učinit nicméně trvá i po uplynutí této lhůty.

16. O tom, že žádost žalobce postrádala potřebné přílohy a usnesení o přerušení řízení spojené s výzvou k odstranění vad žádosti bylo žalovaným vydáno oprávněně, svědčí mj. i podání právního zástupce žalobce ze dne 21. 10. 2024, na které žalovaný poukázal v podání ze dne 24. 10. 2024 (viz výše) a kterým byly některé podklady ze strany žalobce žalovanému doloženy. Žalobce ostatně v žalobě ničím nezpochybnil závěr žalovaného, že jeho žádost ke dni vydání usnesení o přerušení řízení postrádala zákonem stanovené přílohy. Zároveň je možné konstatovat, že lhůta 90 dnů, na kterou bylo řízení o žádosti usnesením žalovaného ze dne 11. 7. 2024 přerušeno, není nepřiměřeně dlouhá, pokud ani v takto stanovené lhůtě nebyl žalobce schopen všechny požadované podklady žádosti žalovanému předložit (lhůta k doložení podkladů žalobci uplynula dne 14. 10. 2024).
17. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že opatření proti nečinnosti vydané ministrem vnitra dne 31. 7. 2024 je neurčité, takže žalobci nebyla nadřízeným orgánem poskytnuta žádná ochrana před nečinností žalovaného. V této souvislosti je nutno vzít v potaz, že usnesením ze dne 11. 7. 2024 bylo řízení o žádosti přerušeno na jednoznačně vymezenou dobu 90 dnů od jeho doručení, během které měl žalobce splnit povinnost doložit žalovanému v usnesení specifikované podklady. Tomu koresponduje i odůvodnění usnesení o přerušení řízení, v němž se mj. uvádí, že řízení bude pokračovat dnem, kdy žalovaný od žadatele obdrží podklady specifikované ve výroku usnesení, nejdéle však po uplynutí lhůty uvedené ve výroku (tj. lhůty 90 dnů). Tuto skutečnost reflektuje rovněž opatření ministra vnitra ze dne 31. 7. 2024 proti nečinnosti, jímž bylo žalovanému uloženo, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 30 dnů od odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení (o žádosti) přerušeno. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný má podle vydaného opatření proti nečinnosti o žádosti rozhodnout do 30 dnů poté, co mu žalobce předloží veškeré podklady specifikované v usnesení o přerušení řízení, a pokud tak žalobce neučiní, nejpozději do 30 dnů po uplynutí doby 90 dnů, na kterou (maximálně) bylo řízení za tímto účelem přerušeno. Lze tak uzavřít, že lhůta pro vydání meritorního rozhodnutí byla v opatření proti nečinnosti stanovena dostatečně určité a srozumitelně a je naprosto zřejmé, kdy nejpozději uplyne.
18. Žalobce v žalobě netvrdí, že již žalovanému předložil všechny zákonem vyžadované přílohy žádosti. Podání jeho právního zástupce ze dne 21. 10. 2024 prokazuje, že se tak nestalo. Žaloba byla podána v průběhu 90denní doby, na kterou bylo řízení přerušeno usnesením ze dne 11. 7. 2024. K tomuto dni žalovaný nemohl být při rozhodování o žádosti nečinný, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 65 odst. 1 správního řádu přestala běžet. Nezákonnou nečinnost žalovaného však soud neshledal ani ke dni vydání tohoto rozsudku, neboť dosud neuběhla lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená v opatření ministra vnitra proti nečinnosti. Pro rozhodnutí o žalobě je podstatná též skutečnost, že žalobce spolu s manželkou požádal o prodloužení lhůty k doložení podkladů k jejich žádosti.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

19. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
20. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl z procesního hlediska úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. listopadu 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.